

“Maak groei en ondernemen lonend”

Samenvatting:

- *‘Crisisbelasting’ terug naar ondernemers en een permanente verlaging van de lasten.*
- *De lasten op arbeid en de risico’s rondom werkgeverschap moeten omlaag.*
- *Durf te differentiëren tussen groot en klein.*
- *Gelijke behandeling van Eigen Vermogen t.o.v. Vreemd Vermogen.*
- *Stimuleringsregelingen voor groei en innovatie: Klein is het nieuwe groot.*
- *Fiscale grondslag voor zelfstandig professionals.*

Position Paper ONL voor Ondernemers,
ten behoeve van de hoorzitting “Keuzes voor een beter belastingstelsel”.

Den Haag, 25 maart 2015

Ondernemen en het nemen van risico moet lonen. Het zijn de ondernemers die het geld verdienen in dit land. Zij scheppen de werkgelegenheid. Zij innoveren. Zij brengen de belasting binnen. De belastingdruk in Nederland is gedurende de afgelopen crisis drastisch verhoogd. Nu dat de economie weer groeit moeten de lasten structureel omlaag. Het belastingstelsel moet eenvoudig en transparant zijn en groei bevorderen. We moeten stoppen met het voeren van inkomenspolitiek via het belastingstelsel.

Met het Kunduz-akkoord is er in een periode van twee dagen besloten om de lasten met 12 miljard euro te verhogen. Door deze crisisbelasting kregen de koopkracht en het consumentenvertrouwen een forse klap. In 2012 was het nodig. Ondernemers hebben toen een offer gebracht om de economie lucht te geven. Nu, drie jaar later, staan economisch de seinen weer op groen. **Het zijn nu juist de ondernemers die lucht nodig hebben.**

De 12 miljard aan crisisbelasting moet terug naar ondernemers. Hun bedrijven hebben ruimte nodig om te investeren, om te groeien en om mensen aan te nemen. De lasten moeten structureel omlaag worden gebracht. Indien nodig geleidelijk, zolang er maar een consistente en permanente verlaging wordt doorgevoerd.

Het MKB moet voorrang krijgen op het grootbedrijf bij het doorvoeren van de lastenverlichting. De banen zitten bij het MKB. Bij de starters en groeiende bedrijven in het bijzonder. Voor hen moeten de lasten als eerste omlaag.

Het zou onverstandig zijn om met lastenverlichting te wachten tot aan de herziening van het belastingstelsel. Sinds 2010 zijn de lasten met 28 miljard verhoogd¹. De grens is bereikt. De komende twee à drie jaar moeten we ondernemers eerst de crisisbelasting teruggeven. Vervolgens moeten we kijken hoe we in het nieuwe stelsel ook de rest van de lasten structureel omlaag kunnen brengen. Niet herverdelen maar investeren in het toekomstig verdienvermogen van de Nederlandse economie. Hiervoor zal de overheid moeten inkrimpen en moeten snijden in de eigen uitgaven.

Het nieuwe belastingstelsel moet gericht zijn op eenvoud en transparantie. Bovenal moet het groei bevorderen en ondernemen lonend maken.

De kosten en risico's voor de werkgever rondom het aannemen van medewerkers zijn op dit moment onacceptabel hoog. Dit remt de groei van de werkgelegenheid fors. Het is belangrijk dat deze kosten en risico's structureel worden verlaagd. Ondernemers moeten weten waar ze aan toe zijn. Het aannemen van personeel is een verbintenis voor de langere termijn. Ondernemers moeten er daarom vanuit kunnen gaan dat er een consistente lijn zit in de lastenverlaging. De spelregels moeten niet meer tussentijds veranderd worden. Iets dat de afgelopen jaren teveel is voorgekomen.

De WIG – het verschil tussen de totale loonkosten per werknemer en het uiteindelijke nettoloon – is in Nederland veel te hoog. Hierbij zit het grootste knelpunt in de kosten die een werkgever maakt bovenop het bruto-loon van de werknemer. Deze kosten bestaan voornamelijk uit pensioenlasten, premies voor de WW en premies voor de ziektewet.

ONL voor Ondernemers pleit voor een tegemoetkoming in de loonkosten voor beginnende werkgevers en kleine bedrijven. **Durf te differentiëren.** Het huidige belastingstelsel maakt geen fiscaal onderscheid

¹ Macro Economische Verkenning 2014, <http://www.cpb.nl/publicatie/macro-economische-verkenning-2014>

tussen een bedrijf met 1 of 1000 werknemers. **Schep voor hen een lichter regime: “Fiscaal en risico-light”.** Deze bedrijven zijn echter fundamenteel anders. Met name startende werkgevers en bedrijven in de eerste stadia van hun groei hebben een andere regime nodig. Het moet voor deze bedrijven aantrekkelijk worden gemaakt om de stap naar werkgever te zetten. Hierbij kan worden gekeken naar bijvoorbeeld een loonheffing op basis van een loonsombenadering met een specifiek regime voor kleinere bedrijven.

Vreemd vermogen moet fiscaal hetzelfde behandeld worden als eigen vermogen. In het huidige stelsel wordt vreemd vermogen fiscaal voorgetrokken. Dit is niet goed voor de economie. Tijdens de voorbije crisis is het pijnlijk duidelijk geworden dat de eigenvermogenspositie van het MKB in Nederland sterk moet verbeteren. Traditioneel is het MKB gefinancierd met vreemd vermogen. Dit heeft er voor gezorgd dat de financierbaarheid van ondernemingen ook is afgenomen. Bij economische tegenwind wordt de solvabiliteit van een ondernemer belangrijker.

We moeten met alle fiscale regelingen onder het bedrijfsleveninstrumentarium moderniseren. Deze regelingen moeten worden getest op doelmatigheid en op bereikbaarheid voor het MKB. We moeten binnen de innovatieregelingen stoppen met het onderscheid tussen IB-ondernemers en ondernemers met een BV. **De innovatieregelingen moeten zo worden ingericht dat het fiscaal aantrekkelijk is voor ondernemers om continu te innoveren, ongeacht hun rechtsvorm.**

In de huidige economie is er een 3^e pijler ontstaan in de economie. Naast werkgevers en werknemers is de groep zelfstandig professionals dusdanig gegroeid dat zij een beslissende rol innemen in onze economie. **Deze groep dient een eigen grondslag in het belastingstelsel te krijgen.** De groep zp'ers krijgt in dit kader een eigen fiscaal regime en een eigen rechtsvorm. Deze opkomst van zp'ers is fundamenteel en blijvend. Steeds meer mensen zullen er voor kiezen om zelfstandig en voor eigen rekening en risico hun werkzame leven in te richten. Deze groep moet ondersteund worden en fiscaal gecompenseerd voor het feit dat zij geen WW-vangnet heeft en zich uit eigen overweging moet verzekeren voor pensioen en arbeidsongeschiktheid. Binnen de nieuwe grondslag moeten we toewerken naar een model waar zp'ers op basis van hun risicoprofiel kunnen kiezen op welke elementen van de sociale zekerheid zij zich inschrijven. **Vervolgens moeten we de zelfstandig professionals belonen wanneer zij de stap zetten naar het aannemen van één of meerdere personeelsleden.**

De maakbaarheid van de economie door de overheid is een illusie. Het zijn individuele ondernemers die kansen zien, risico nemen en hun schouders onder hun idee zetten. De overheid moet zich echter realiseren dat zij niet bij machte is om de samenleving volledig te sturen via belastingen. Sociale uitkomsten ontspringen uit de inzet van individuele burgers en ondernemers. Het nivelleringsdenken en het rondpompen van toeslagen is vanuit politiek oogpunt wellicht aantrekkelijk. Het legt echter ook een groot beslag op de ruimte van de overheid om belastinggeld in te zetten op de plaatsen waar het ook daadwerkelijk groei oplevert. Een te hoge belastingdruk werkt verlamdend. Burgers en bedrijven zetten iedere vrije euro die ze hebben efficiënter in dan de overheid. **De belastingstrategie van de overheid moet erop gericht zijn om de totale inkomsten te laten groeien, niet om het bestaande totaal aan inkomsten anders te verdelen.**

Het belastingstelsel en de sociale zekerheid lopen in Nederland nauw in elkaar over. **De herziening van het belastingstelsel moet daarom worden aangegrepen om fundamentele veranderingen in het systeem te maken, met name omtrent loondoorbetaling bij ziekte en arbeidsongeschiktheid.** Deze risico's zijn voor werkgevers van een dusdanige orde dat onmiddellijk ingrijpen noodzakelijk is. Dit

ingrijpen zal grotendeels door belastingen en premies betaald moeten worden. Dit is het moment om te kiezen op welke manier deze belastingen en premies worden afgedragen.

Ondernemers verwachten vanuit de overheid een eenvoudig en transparant belastingstelsel dat groei stimuleert. Tegelijkertijd dienen we ervoor te zorgen dat het belastingstelsel concurrerend is met omringende landen en Nederland zich internationaal niet uit de markt prijst. Vervolgens moet de politiek stoppen met het jaarlijks draaien aan de fiscale knoppen. Ondernemers verdienen een duidelijk belastingstelsel. Het vertrouwen van ondernemers in het belastingstelsel is vanwege haar complexiteit en de enorme lastenverzwaringen van de afgelopen jaren fors afgenomen. Laten we dit moment aangrijpen om het vertrouwen tussen belastingplichtige ondernemers en de overheid te herstellen.

ONL voor Ondernemers heeft zes heldere punten voor een beter belastingstelsel:

- *'Crisisbelasting' terug naar ondernemers en een permanente verlaging van de lasten.*
- *De lasten op arbeid en de risico's rondom werkgeverschap moeten omlaag.*
- *Durf te differentiëren: Een lichter regime – "Fiscaal & Risico Light" – voor kleine ondernemers.*
- *Gelijke behandeling van Eigen Vermogen t.o.v. Vreemd Vermogen.*
- *Stimuleringsregelingen voor groei en innovatie: Klein is het nieuwe groot.*
- *Fiscale grondslag voor zelfstandig professionals.*

1. 'Crisisbelasting' terug naar ondernemers en een permanente verlaging van de lasten.

Ondernemers hebben tijdens de crisis de klappen opgevangen. Met het Kunduz-akkoord is er in een periode van twee dagen besloten om de lasten met 12 miljard euro te verhogen. De koopkracht en het consumentenvertrouwen kregen hiermee een forse klap. Op dat moment was het nodig voor de economie. Ondernemers hebben toen een offer gebracht om de economie lucht te geven.

Nu, drie jaar later, staan economisch de seinen weer op groen. Het zijn nu de ondernemers die lucht nodig hebben. De 12 miljard aan crisisbelasting moet terug naar ondernemers. Hun bedrijven hebben ruimte nodig om te investeren, om te groeien en om mensen aan te nemen. De lasten moeten weer met minstens 12 miljard euro omlaag. Wellicht is het nog niet mogelijk om het al in 2016 volledig terug te geven, verspreid over 3 jaar kan ook. Vier miljard in 2016, vier miljard in 2017 en vier miljard in 2018.

Van deze lastenverlichting dient 2/3^e bij het MKB neer te dalen en 1/3^e bij het grootbedrijf. De reden hiervoor is dat het MKB geen mogelijkheden heeft om – zoals het grootbedrijf dat wel heeft – winsten zo gunstig mogelijk over meerdere landen te verspreiden en zo de totale lastendruk te verminderen.

Werken moet lonen. Het maakt niet uit of we spreken over een ondernemer of een medewerker in loondienst, of over een DGA of IB-ondernemer, altijd geldt dat de investering van tijd en geld moet renderen. De komende periode, indien nodig gespreid over 3 à 4 jaar, moet deze 12 miljard euro terugvloeien naar de economie. Als eerste moet de accijnsverhoging op diesel en LPG worden teruggedraaid. Deze grensondernemers worden nu door de overheid van de markt verdreven.

Het tarief voor de vennootschapsbelasting moet de komende jaren stap voor stap omlaag. Afhankelijk van de groei van de Nederlandse economie is er meer of minder ruimte om het lagere tarief naar 17 à 19% terug te brengen en het hoge tarief naar 22 à 24%.

Verdergaand op het advies van de Commissie Van Dijkhuizen² dient het hoogste marginale belastingtarief in Nederland minimaal te worden teruggebracht naar 49%. Iedere Nederlander heeft het recht om op zijn minst meer dan de helft van iedere verdiende euro zelf uit te geven.

2. De lasten op arbeid en de risico's rondom werkgeverschap moeten omlaag.

Ondernemerschap is dé banenmotor van Nederland. Een totaal van 60% van de nieuwe banen in Nederland wordt gecreëerd door het MKB³. Dit zijn met name de (techno-) starters en bedrijven in de groeifase. Cijfers van EIM en de Europese Commissie laten zien dat over de periode 2002-2010 zelfs 85% van de nieuwe banen ontstaan is in het MKB. De gemiddelde banengroei bij MKB bedrijven is 1% per jaar, bij het grootbedrijf is de gemiddelde banengroei slechts 0,5% per jaar⁴.

De kosten en risico's voor ondernemers rondom het aannemen van medewerkers zijn op dit moment onacceptabel hoog. Dit remt de groei van de werkgelegenheid fors. Het is belangrijk dat deze kosten en risico's met onmiddellijke ingang worden verlaagd.

De WIG – het verschil tussen de totale loonkosten per werknemer en het uiteindelijke nettoloon – is in Nederland veel te hoog. Hierbij zit het grootste knelpunt in de kosten die een werkgever maakt bovenop het bruto-loon van de werknemer. Deze kosten bestaan voornamelijk uit **pensioenlasten, premies voor de WW en premies voor de ziektewet**. Het verplichte deel dat werkgevers bijdragen aan het pensioen kan worden teruggebracht. De overheid kan daarbij natuurlijk nog steeds de mogelijkheid bieden voor werknemers om fiscaal vriendelijk te sparen voor het pensioen.

Daarbij maken ondernemers hoge kosten bij arbeidsongeschiktheid en ziekte van werknemers. De Wet Uitbreiding Loondoorbetalingsplicht bij Ziekte is op zichzelf één van de grootste belemmeringen voor ondernemers om personeel aan te nemen. Op ieder van deze punten is er in het nieuwe belastingstelsel ruimte om de kosten voor deze elementen van de sociale zekerheid onder te brengen bij de individuele werknemer, danwel bij de overheid zelf.

Na zes maanden zijn ondernemers niet meer verantwoordelijk voor de Wet Loondoorbetaling bij Ziekte:

ONL pleit voor het beperken van de duur dat een ondernemer verantwoordelijk is voor zieke werknemers tot zes maanden. Indien nodig kan deze beperking worden ingevoerd voor bedrijven tot maximaal tien medewerkers. Om de prikkel voor de werkgever om mee te werken aan de re-integratie van de werknemer te behouden kan worden ingevoerd dat de Wet Verbetering Poortwachter strikt moet worden nageleefd om voor de beperking in aanmerking te komen.

Om de risico's voor werkgevers verder te verlagen moet er een fundamentele discussie gevoerd worden over de argumenten waarom de werkgever verplicht zou moeten zijn om loon door te betalen als een medewerker door eigen toedoen ziek of arbeidsongeschikt raakt. Hierbij zou een onderscheid

² Eindrapport Commissie inkomstenbelasting, 2013: <http://www.rijksoverheid.nl/documenten-en-publicaties/rapporten/2013/06/18/eindrapport-commissie-inkomstenbelasting.html>

³ OESO, 2013, The Science, Technology and Industry Scoreboard 2013, p.198: http://www.keepeek.com/Digital-Asset-Management/oecd/science-and-technology/oecd-science-technology-and-industry-scoreboard-2013_sti_scoreboard-2013-en#page202

⁴ EIM, 2011, Do SMEs create more and better jobs?: http://ec.europa.eu/enterprise/policies/sme/facts-figures-analysis/performance-review/files/supporting-documents/2012/do-smes-create-more-and-better-jobs_en.pdf

kunnen worden gemaakt tussen risico's waar de werkgever verantwoordelijk is en risico's waarvoor een medewerker zich zelf moet verzekeren.

De hoogte van de risico's en kosten rondom loondoorbetalen bij ziekte en arbeidsongeschiktheid zijn van een dusdanige orde dat er reeds bij deze herziening van het belastingstelsel moet worden gekeken hoe deze kunnen worden aangepakt. Het belastingstelsel en de sociale zekerheid lopen in Nederland nauw in elkaar over.

Loskoppeling WW en ZvW met overheidsuitgaven:

De hoogte van de premies voor de Werkloosheidswet en de Zorgverzekeringswet zullen moeten worden losgekoppeld van de stijging van de overheidsuitgaven aan het arbeidsmarktbeleid en de zorg. In de WW zal de hoogte van de uitkering moeten dalen of zal de overheid zelf moeten bijdragen. De koppeling van de WW-premies aan de daadwerkelijke kosten van de WW zet een katalysator op de groei van de werkloosheid in slechte tijden. Wanneer het slechter gaat met de economie, bedrijven minder winst maken en de werkgelegenheid afneemt stijgt de werkloosheid. Vanwege de koppeling van de premies aan de uitgaven wordt personeel in een minder gunstige economische periode duurder. Dit creëert een neerwaartse spiraal. Andersom is de koppeling in goede tijden ook ongunstig. Op het moment dat werkgevers het geld beter kunnen missen wordt er minder afgedragen. Dit is juist het moment om een buffer aan te leggen.

Met de premies voor de Zvw spelen er vergelijkbare dynamieken. De uitgaven van de overheid aan de collectieve zorg rijzen de pan uit. Werkgevers betalen mee, ongeacht of de overheid zich inspant om de kosten te drukken. Hiermee is er – buiten het uiteindelijke negatieve effect op de werkgelegenheid – geen reden voor de overheid om terughoudend te zijn in de zorguitgaven. In de zorg zal zeer waarschijnlijk het deel dat individuele burgers bijdragen dan ook moeten stijgen om het huidige uitgavenpatroon te kunnen handhaven.

Individualisering pensioenbijdrages:

De pensioenbijdrage van ondernemers aan de oudedagsvoorziening van werknemers zal opnieuw moeten worden verdeeld. De ratio waarbij ondernemers nu 1/2e of 2/3e aan de pensioenvoorziening bijdragen zal moeten veranderen. Een groter deel van het pensioen zal door werknemers individueel moeten worden gespaard.

3. Durf te differentiëren: Een lichter regime – “Fiscaal & Risico Light” – voor kleine ondernemers.

ONL voor Ondernemers pleit voor een tegemoetkoming in de loonkosten voor beginnende werkgevers en kleine bedrijven. Het huidige belastingstelsel maakt geen fiscaal onderscheid tussen een bedrijf met 1 of 1000 werknemers. Deze bedrijven zijn echter fundamenteel anders. Met name startende werkgevers en bedrijven in de eerste stadia van hun groei hebben een andere regime nodig. Hoe kleiner het bedrijf, hoe zwaarder de lastendruk weegt op de bedrijfsvoering. Dit mechanisme moet worden omgedraaid. Kleinere bedrijven moeten qua lastendruk worden ontzien. Naar gelang zij groeien kunnen ze vervolgens ook meer lasten gaan dragen. De lasten en risico's moeten voornamelijk voor de kleinere bedrijven omlaag. Zij hebben een lichter regime nodig: “Fiscaal en Risico Light”.

Het moet voor ondernemers aantrekkelijk worden gemaakt om de stap naar werkgever te zetten. Hierbij kan worden gekeken naar bijvoorbeeld een loonheffing op basis van een loonsombenadering of naar specifieke subsidies/aftrekposten.

De wet uniformering loonbegrip heeft de eerste stap gezet om het mogelijk te maken om de loonbelasting te bepalen op basis van de totale loonsom van een bedrijf in plaats van op basis van de individuele werknemer. De overheid heeft meerdere keuzes⁵ om via een loonsombenadering⁶ zowel de lastendruk als de administratieve verplichtingen te verminderen. De kern is dat de werkgever op een eenvoudige manier het leeuwendeel van de inkomstenbelasting incasseert in naam van de overheid. Vervolgens rekent de fiscus individueel af met de werknemer op basis van het daadwerkelijke inkomen.

Een alternatieve benadering van het bewerkstelligen van een differentiatie in de loonkosten voor werkgevers is de beschikbaarstelling van een loonsubsidie zoals de WBSO⁷. Met deze regeling hebben ondernemers en de belastingdienst en veel ervaring. Het is bewezen dat de WBSO succesvol is in het bevorderen van werkgelegenheid door een deel van de loonkosten van een werkgever te subsidiëren.

Eerder in dit position paper is reeds uiteengezet hoe er ook op het gebied van premies, pensioenen en risico's – met name bij ziekte en arbeidsongeschiktheid – gekozen moet worden voor een onderscheid tussen grote en kleine bedrijven.

4. Gelijke behandeling van Eigen Vermogen t.o.v. Vreemd Vermogen.

Tijdens de voorbije crisis is het pijnlijk duidelijk geworden dat de eigenvermogenspositie van het MKB in Nederland fors moet verbeteren. Traditioneel is het MKB gefinancierd met vreemd vermogen. Dit heeft er echter voor gezorgd dat de financierbaarheid van ondernemingen ook is afgenomen. Bij economische tegenwind wordt de solvabiliteit van een ondernemer belangrijker. Deze situatie is voor een groot deel veroorzaakt door de ongelijke fiscale behandeling van eigen vermogen ten opzichte van vreemd vermogen.

Verstrekkers van vreemd vermogen zitten in een bevoorrechte positie ten opzichte van beleggers in aandelen. Een obligatiehouder betaalt alleen de vermogensrendementsheffing⁸. Een verstrekker van risicodragend vermogen betaalt echter dubbel. Deze belegger betaalt de vermogensrendementsheffing, maar ook de onderliggende vpb.

Dit heeft niet alleen een negatief effect doordat het vreemd vermogen bevoordeeld wordt op het moment dat het verstrekt wordt, het leidt ook tot een negatieve prikkel bij de herbestemming van vermogen. De aandeelhouder zal bij herbestemming de fiscaal meest gunstige invulling zoeken. De

⁵ De overheid heeft beleidsinstrumenten nodig voor inkomenspolitiek aan de onderkant van de markt. Op dit moment is dit vooral het circus van toeslagen, gecombineerd met een heffingskorting en arbeidskorting. ONL pleit voor het afschaffen van de toeslagen om vervolgens via de heffings- en arbeidskorting meer progressie aan te brengen in de eerste schijf.

⁶ Om deze stap te kunnen zetten is het belangrijk dat er in het huidige premiesysteem géén herintroductie komt van het door werknemers betaalde deel van de WW-premie.

⁷ De Wet Bevordering Speur- en Onderzoekswerk geeft bedrijven een subsidie op de loonkosten. Bedrijven mogen een deel van hun R&D uitgaven in mindering brengen op de verschuldigde loonbelasting. Dit mechanisme heeft zichzelf bewezen, ondernemers en de belastingdienst hebben er ervaring mee en kan eenvoudig worden toegepast voor startende werkgevers.

⁸ Overigens is er op de vermogensrendementsheffing an sich ook veel aan te merken. De forfaitaire verwachting van 4% rendement is de afgelopen jaren niet gehaald door gewone spaarders of MKB-ondernemers. Het is redelijk om deze verwachting op z'n minst jaarlijks aan te passen aan de economische realiteit.

herbestemming zal daardoor ingevuld worden als vreemd vermogen. Indien nodig door een lening aan de eigen BV.

Bij het grotere bedrijfsleven leidt de 100% aftrekbaarheid van rente tot een disproportioneel voordeel ten opzichte van het kleinere MKB. Bij hen is het financieren van overnames met vreemd vermogen veel minder aan de orde.

5. Stimuleringsregelingen voor groei en innovatie: Klein is het nieuwe groot.

Moderniseren van alle innovatieregelingen

Er dient een modernisering plaatsvinden van alle fiscale regelingen onder het bedrijfsleveninstrumentarium. Deze regelingen moeten worden getest op doelmatigheid en op bereikbaarheid voor het MKB. **Het dient fiscaal aantrekkelijk te zijn om als ondernemer continu te innoveren, ongeacht de rechtsvorm.** ONL voor Ondernemers wijst erop dat het totale bedrag dat aan deze regelingen wordt uitgegeven overigens laag is⁹. In 2014 wordt er 3.8 miljard euro uitgegeven aan de verlaging van de lastendruk voor ondernemers. Dit staat in schril contrast met de 28 miljard lastenverhogingen sinds 2010¹⁰.

De RDA en de Innovatiebox zijn nu niet toegankelijk voor IB-ondernemers. Dit moet veranderen. De innovatie, de groei en het toekomstig verdienvermogen van de Nederlandse economie zit bij de kleine bedrijven met de potentie om door te groeien. Dit zijn lang niet allemaal BV's, een groot deel start als IB-ondernemer. Er is geen reden om de RDA en de innovatiebox uit te sluiten voor IB-ondernemers. Verder is de WBSO een zeer geliefde regeling bij ondernemers en zeer succesvol in het aanjagen van innovatie. De WBSO moet behouden blijven, maar ook toekomstbestendig worden gemaakt. Met name de toegankelijkheid voor starters moet beter.

Winstbox:

ONL voor Ondernemers pleit voor het instellen van een **Winstbox**. Deze moet bereikbaar zijn voor zowel IB-ondernemers als voor ondernemers met een BV. Vervolgens wordt een set criteria opgesteld die doorgroei en innovatie bevorderen. Alle winst die voortkomt uit deze activiteiten wordt tegen een lager tarief belast.

In plaats van een scala aan aftrekposten kunnen de criteria om winst onder deze box te laten vallen worden verruimd of worden ingekort. Hierdoor ontstaat een eenvoudig systeem om fiscaal te sturen zonder dat er keer op keer aftrekposten met afzonderlijke criteria in het leven moeten worden geroepen. Bijkomend voordeel is dat de criteria om voor de winstbox in aanmerking te komen soepeler kunnen worden gemaakt voor kleine bedrijven.

Exportbox

ONL pleit ervoor om in navolging van de innovatiebox ook een exportbox te creëren. Net als bij de innovatiebox worden de winsten die volgen uit export ondergebracht in een speciale tariefbox van 5 procent. De exportbox stelt ondernemingen financieel in staat om een exportmanager of extern advies in te huren. Deze box moet toegankelijk zijn voor zowel IB-ondernemers als ondernemers met een BV.

⁹ Miljoenennota 2014:

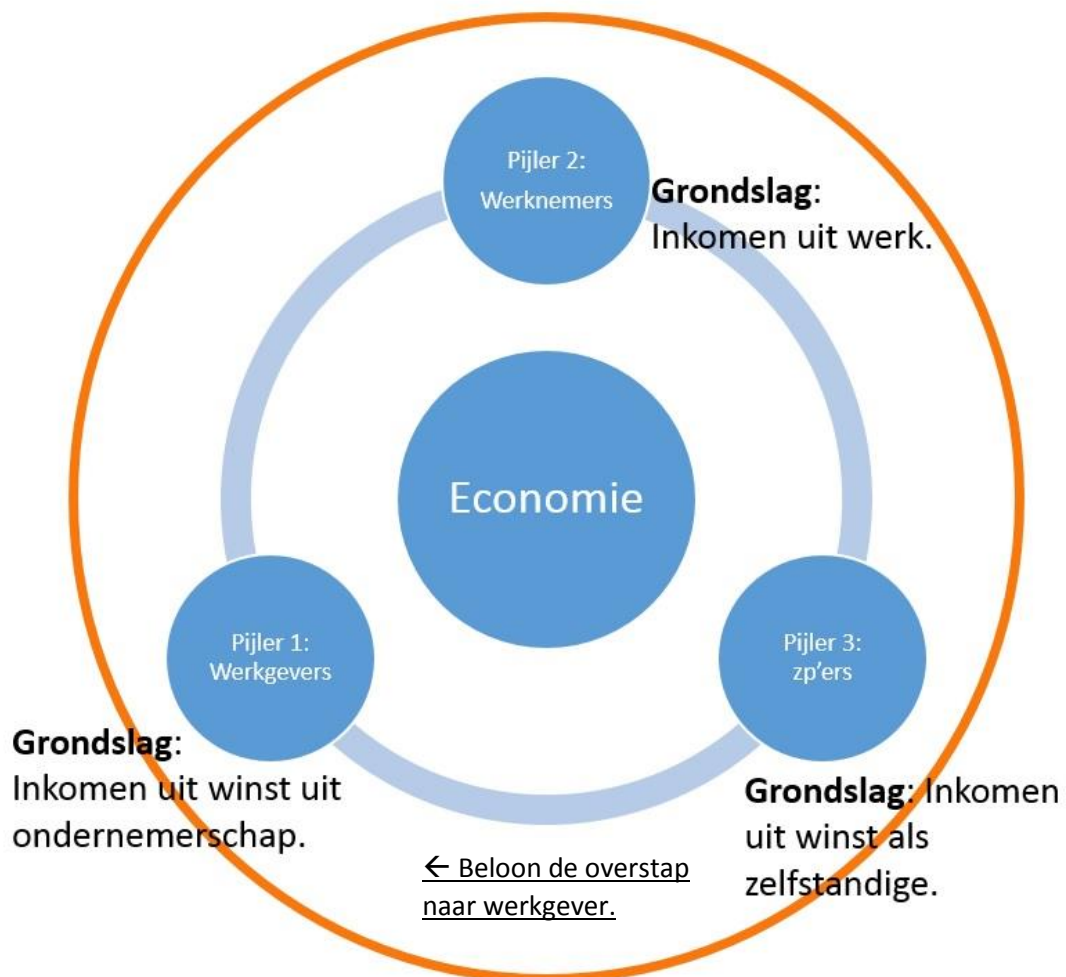
http://miljoenennota.rijksfinancien.nl/fbcontent.ashx/downloads/Miljoenennota_2014.pdf#page=71

¹⁰ Macro Economische Verkenning 2014, <http://www.cpb.nl/publicatie/macro-economische-verkenning-2014>

6. Fiscale grondslag voor zelfstandig professionals.

In de huidige economie is er een 3^e pijler ontstaan in de economie. Naast werkgevers en werknemers is de groep zelfstandig professionals dusdanig gegroeid dat zij een beslissende rol innemen in onze economie. Deze groep dient een eigen grondslag in het belastingstelsel te krijgen. De groep zp'ers krijgt in dit kader een eigen fiscaal regime en een eigen rechtsvorm. Deze opkomst van zp'ers is fundamenteel en blijvend. Steeds meer mensen zullen er voor kiezen om zelfstandig en voor eigen rekening en risico hun werkzame leven in te richten.

Binnen de nieuwe grondslag moeten we toewerken naar een model waar zp'ers op basis van hun risicoprofiel kunnen kiezen op welke elementen van de sociale zekerheid zij zich inschrijven. Vervolgens maken we **het fiscaal aantrekkelijk om vanuit de derde pijler van zelfstandig professionals door te groeien naar de pijler werkgever**. Een nieuwe grondslag in het belastingstelsel zorgt ervoor dat we de sociale zekerheid beter kunnen toespitsen op het specifieke karakter van zelfstandig professionals.

We geven binnen de pijler zelfstandig professionals de mogelijkheden om een risico-profiel te kiezen. Afhankelijk van voor welke voorzieningen je als zelfstandig professional meebetaalt krijg je ook de zekerheden die het sociale vangnet biedt.

Dit zorgt ervoor dat het huidige stelsel van de sociale zekerheid, met name het kenmerk dat de collectiviteit de risico's en kosten laat dalen, op grote lijnen in stand kan blijven.

De groep zelfstandigen die verwacht snel te groeien heeft de mogelijkheid om zich niet in te schrijven voor de collectieve sociale zekerheid. Zij gaan ervan uit dat het bedrijf snel meer waard wordt. Zij willen iedere euro die ze verdienen terug investeren in het bedrijf.

Een andere groep zzp'ers wilt kiezen uit elementen van de sociale zekerheid die bij hen past. Wanneer zij verwachten slechts een paar jaar zelfstandig te zijn, of wanneer zij al 25 jaar AOW hebben opgebouwd, kiezen ze voor weinig voorzieningen. Wanneer zij als freelancer van opdrachtgever naar opdrachtgever gaan en nog 40 jaar op de markt zullen zijn dan kiezen zij bijvoorbeeld voor het volledige pakket: ze betalen mee aan de WW en ze kiezen een pensioenfonds uit dat een polis heeft ontwikkeld voor zzp'ers.

Op basis van haar kenmerken zou een derde groep verplicht kunnen worden om zich aan te sluiten bij dezelfde voorzieningen als werknemers. Dit is de groep die op de scheidslijn zit tussen schijnzelfstandige en minimumloon.

Annex I: Een eenvoudig belastingstelsel:

Administratieve lasten omtrent BTW:

Het btw-beleid moet eenvoudiger. Voor ondernemers is het nu niet meer bij te houden welke zaken er onder het lage tarief vallen en welke zaken onder het hoge. De logica moet terug in het systeem. Het is echter niet mogelijk om over te gaan op één uniform tarief. De grenseffecten zouden niet te overzien zijn. Geleidelijk zullen we moeten toewerken naar een situatie waarbij alleen nog pure eerste levensbehoeften onder het lage btw-tarief vallen.

Afschaffen toeslagen:

Er is in Nederland een zeer uitgebreid systeem van toeslagen ingericht. Hierdoor krijgt een totaal van 80% van de Nederlanders een toeslag in enigerlei vorm (huurtoeslag, zorgtoeslag, kinderbijslag). In deze rondpompeconomie van toeslagen gaat een bedrag om van 14,8 miljard euro. ONL voor Ondernemers pleit ervoor om de toeslagen af te schaffen. De laagste inkomens kunnen voor het afschaffen worden gecompenseerd door een belastingvrije voet.

Belastingvrije voet:

ONL pleit voor het invoeren van een belastingvrije voet van 15 000 euro. Hierdoor ontvangen de allerlaagste inkomens meer loon naar werken. Dit maakt het makkelijker om de toeslagen af te schaffen.

Maak overgang van uitkering naar werk lonend:

Het systeem van sociale zekerheid en belastingen kent perverse prikkels om niet te gaan werken vanuit een bijstandsuitkering of de WW. We moeten af van het systeem waar toeslagen worden gegeven op basis van toetsingsinkomens. Hiervoor in de plaats moet het aantrekkelijk zijn om vanuit elke maatschappelijke positie meer te gaan verdienen.

Annex II:

Wat is de functie van belastingen:

- Noodzakelijke uitgaven van de staat
- Sociale zekerheid
- Sturen van maatschappelijke uitdagingen / maatschappelijk wenselijke uitkomsten
- Herverdelen (althans, in Nederland)

Uitdagingen in de nabije toekomst waar het stelsel rekening mee moet houden:

- Globalisering
- Digitalisering/automatisering
- Demografische ontwikkelingen
- Belastingconcurrentie
- Eén Europese interne markt
- Groene economie: afhankelijkheid olie / eindigheid van de voorraad aardgas

Kenmerken van een goed belastingstelsel:

- Opbrengst
- Brede basis
- Efficiëntie
- Minimale administratie
- Horizontale (en verticale) gelijkheid
- Flexibiliteit, eenvoudigheid, transparantie
- Internationale aansluiting

Uitgangspunten van ONL voor Ondernemers:

- Belast verbruik/consumptie, ontsie belasting op inkomsten en winst.
- Lagere lasten op arbeid (gericht op koopkracht).
- Lagere lasten op personeel (gericht op werkgelegenheid).
- Banen en verdienvermogen zitten bij 'starters, groeiers en disruptives'. Zij moeten optimaal in stelling worden gebracht.
- Zelfstandig professionals krijgen hun eigen belastinggrondslag.
- Meer geld investerend/activerend inzetten, minder rondpompen en herverdelen.
- Simpel, eenvoudig, weinig 'loops'.

Belangrijke overwegingen:

- Kijk naar het **totale belastingpakket**
 - Houd hierbij het vestigingsklimaat sterk in gedachten.
- Belastingstelsel kan niet los worden gezien van het stelsel van sociale zekerheid.